



Tjúki av olju lá á vánni. Mynd: Kalmar

Stórsta oljudálking í nýggjari tíð

Minst 10 kubikk endaðu á vánni

Oljudálkingin á Havn stavar frá Antuut. Har var eitt rør brostið og oljan lak út. Tað tók slökkiliðnum tveir dagar at reinsa vánna, sigur Erland Klein Joensen, brandmeistari

Hóskvøldið kendist ramur oljuroykur uppí nasarnar hjá teimum, sum gingu kvøldartúr niðri við báta-brúgvárnar á Vestaru Vág.

—Vit fingi boð hóskvøldið um at eitt oljurør var brostið umborð á Antuut. Oljan var runnin niður í tangarnar og tangarnir hava automatiska lensing og sostatt er oljan pumpað út, sigur Erland Klein Joensen.

—Tala er um nógva olju, minst eini 10 kubikk. Vit tóku 10 fót upp og tað

svarar til eini 2000 litrar. Talan var um dieselolju og ein stórir partur er fordampaður, sigur brandmeistarin.

Myrkt

—Vit fingi boðini um oljudálkingina beinanvegin sum hon hendi, men tá var myrkt og har var ikki nógva at gera. Vit kundu tí onki gera fyrr enn dagin eftir. Og tá var oljan um alla vánna. Tað hevur stóran týðning fyri okkum at fáa boð um

dálking so skjótt sum gjørligt. Tá hava vit møguleikan at byrgja eitt nú eitt skip inni og síðan taka oljuna upp, sigur Erland Joensen.

—Talan var um eina stóra dálking hesuferð. Vit hava bert fingið ein lítlan part uppaftur. Fær oljan møguleika fyri at spreidda seg, so minka eisini møguleikarnir hjá okkum at taka hana uppaftur. Eitt nú um hon fer undir brúgvárnar ella millum allar smábátarnar, tá sleppa vit ikki til,

sigur hann.

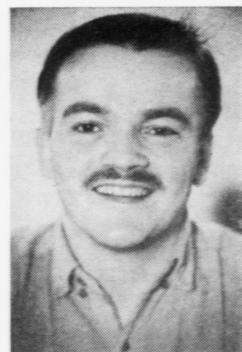
Annars heldur Erland at Havnin er væl útgjørd til at taka móti smærri oljudálkingum.

—Útgerðin vit nýttu at taka oljuna upp við eigur Vaktar og Bjargingartænastan og hendan útgerð riggar væl, sigur Erland Joensen brandmeistari.

jústinus

vikan
íð
tór

Jústinus
Eidesgaard
journalistur
skrivur:



Kirkjutukt og siðloysi

Stendur tað upp til Peter O.K. Olofson, sóknarprest í Fuglafirði, so fáa vit aftur kirkjutukt innan fólkakirkjuna. "Det drejer sig om at følge bibliens ord hele vejen..." trónaði fuglfjarðaprestur í farnu viku í útvarpinum.

Fuglfirðingar, sum liva í siðloysi, kunnu rokna við í framtíðini at fáa nøkur borgarlig orð frá presti, antin undir fyra eygum ella undir gudstænastuni.

Kirkjutukt var vanligt í gomlum dögum, nú hevur Olofson tikið hesa framat og spennandi verður hvussu leikur fer, tí Fuglafjørður er ein miðal bygd til siðloysi hor og annan ólevna. Kanska Olofson fær rættað kósina hjá teim villfarna við hótunum um svávil og tannagrisl.

Petur O.K. Olofson er eisini maður fyri sín hatt. Tað er ikki viðfáningur, hansara verk inni í kóri. Hann vígir fólk til at fylgjast í viðgangi og mótgangi til deyðin skilur. Og hann kundi ikki droymt um, at vígt ein persón, sum er skildur, enn einaferð inni heilaga hjúnarlagið.

Grundgevingin fyri hesum er at so er hann við at bróta lyftið, sum var givið í fyrsta hjúnarbandinum, og tað hevur hann ikki samvitsku til. Nú er undirritaði ikki nakað halgimenni, langt frá tí og eg helt, at fuglfjarðaprestur var nakað knortlurur ikki at vilja lova fólk í eitt nýtt hjúnarlag. Men aftaná djúpa umhugsan eri eg so smátt farin at siggja upp til mannin, tað er gott, at fólkakirkjan eisini hevur pláss fyri tilfikum andans stríðsmønnum. Menn, ið tora at standa við sítt orð. Hetta ger fólkakirkjuna festligari. Vit hava brúk fyri frisinnaðum prestum og vit hava eisini brúk fyri prestum, sum halda aftur, hóast teirra hugsunnaðar tiltíðir

minnir um svartastu miðeld í kirkjusøguni. Ella um teir, sum í dag taka islam bókstaviga.

Annars nýtast fólk, sum ikki eru samd við Olofson, ikki at lata seg órógv av hesum, um hann vil lata dyrnar upp fyri heilaga hjúnarlagnum aðruferð ella ikki.

Praktiskan týðning her á fold hevur tað ikki í hvussu er. Um tað ávirkar lønina aftaná deyðan, tað vita vit ikki tibeit. Okkara borgarliga lóg heimilar okkum at giftast so ofta tað skal vera. Og fuglfirðingar kunnu, um stendur á, leita til aðrar prestar, sum helst gleðiliga taka í móti.

Eftir stendur Peter O.K. Olofson, sum ein garantur fyri, at tað hann sigur á prædikustóli, meinar hann nakað við, hóast siðloysi ótarnað heldur fram, sum tað hevur gjørt síðan tíðarinnar morgun. Eisini í Fuglafirði.

Lat okkum heldur fáa fótin niðuraftur á jørðina og tosað um nakað so jarðbundið sum politikk. Samgongan situr trygg aftur og brævnbumban hjá Vilhelm Johannesen tikkar ikki meir í lögtingssalinum. Um Vilhelm Johannesen er bankaður uppá pláss ella ikki, tað vil eftirtíðin, og undir øllum umstøðum komandi lögtingsval, vísa. Í meðan kann samgongan halda fram til næsti 17. lokali revolvarin spennir hana. Komandi 50 árin verður tað bert landsskjalavgrurin Jóanes Dalsgaard, sum sleppur at siggja brævið hjá Vilhelm, brævið, sum helt øllum Føroyum sum gisla í vikur. Í ár 2042 kann brævið almanna-kunngerðast um ikki onkur smuttari hendur í bløðnum komandi dagarnar.

Úttveitt úr Royal Club

Politíið letur annars væl at seinasta vikuskifti. Í Havnini var stak friðaligt

Næst seinasta vikuskifti var sera ófriðaligt í Havn, og hetta man hava sett ein hvøkk í, tí seinasta vikuskifti var ongin tikin fyri hárdskap.

Á náttklubbanum Royal Club var onkur gestur tveittur út við "høj musik", men hetta vórðu

antun óriggjáligr gestir, ov drukkir gestir, ella gestir, sum sníktu seg inn uttan at gjalda atgongugjald. Bulmiklir durðavørðar sluppu at spennu vøddarnar eina løtu, men blóð fleyt ikki.

Um midnáttina friggjadagin var ein bilfórari

tikin fyri at koyra við kening. Og so upplivdi politíið ikki meir hesa náttina.

Sunnunáttina klokkan 03:00 tók politíið aftur ein bilfórara, sum var fullur og tveir tímar seinni enn ein.

Hervæk var eisini fram

móti frystibingjum á molanum. Eimskip átti bygningarnar og millum annað vórðu hitamátararnir knústir.

Eisini var innbrot í Plátubarrina. Har vórðu plátur og bend stolin.